

ת"פ 8912/08/15 - מדינת ישראל נגד ע י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8912-08-15 מדינת ישראל נ' ע י

לפני כב' השופטת מעין בן ארי

18 פברואר 2016

מ"ת 8944-08-15

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע י

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל סטי ועו"ד רעות בר טוב

ב"כ הנאשם: עו"ד תמר נבו

הנאשם: התייצב

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודיית הנאשם אני מרשיעה אותו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת הזוג. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 12.7.15, בשעות הערב, על רקע וויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, שהיא בת זוגו, וזאת עקב טענתו כי המתלוננת דרשה להשתמש בגז מצתים, תקף הנאשם את המתלוננת וחבל בה ואף נגרמו לה חבלות של ממש.

2. בשים לב לערך המוגן שעניינו, הצורך בשמירת שלוותה ושלמות גופה של המתלוננת, לפסיקה הנוהגת, שאל חלקה הפנתה אותי ב"כ המאשימה, ובהינתן נסיבות ביצוע העבירה לרבות החבלות שנגרמו למתלוננת (1/ת), וכן הרקע לביצוע המעשה, בשים לב לקבוע בסעיף 40 ט' (5) לחוק העונשין, אשר נותן משקל לרקע לביצוע המעשה בכל הנוגע למידת האשם שיש לייחס לנאשם, כאשר גם מעובדות כתב האישום עולה כי הוויכוח נסב על רקע שימוש של המתלוננת בגז מצתים - סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות מקרה זה בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

3. בהינתן המתחם האמור, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם על יסוד עובדות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כדלקמן:

א. הנאשם הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה.

ב. עברו הפלילי של הנאשם משמש במובן מסוים לחובתו, שכן, בשנת 2014 הוא הורשע בעבירת איומים, אלא שיש להביא בחשבון כי מדובר באיומים שכוונו כלפי אדם אחר ולא ביחס למתלוננת וכן, מדובר בהרשעה אחת קודמת כאמור, כאשר גם לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

ג. אמנם הנאשם לא הופנה, על אף עמדת המאשימה, ומתוך עמדתו ועמדת באת כוחו, לשירות המבחן, אולם יש לתת משקל לדברים העולים מטיעוני הצדדים המבוססים במידת מה גם על תסקירים שהוגשו במסגרת הליך המעצרים, מהם עולה כי הנאשם נתון בטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי וזאת מאז חודש אוגוסט.

ד. ניתן להתרשם כי מדובר באירוע נקודתי, הנסב כאמור, על רקע דרישה של המתלוננת לשימוש בגז מצתים.

ה. יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות העובדה כי הוא המטפל העיקרי בקטין, כאשר עולה מטיעוני ב"כ הנאשם, כי הקטין נתון כעת במצוקה עקב ניתוקו מהנאשם.

ו. ראיתי לתת משקל נוסף לעובדה כי מאז שוחרר הנאשם, לא הפר תנאי שחרור והלכה למעשה נותרה הרחקה לתקופה משמעותית מהמתלוננת אשר מטיעוני הצדדים עולה כי היא אינה

חוששת עוד מפניו ומבקשת כי יחזור לבית המשותף.

אין להקל ראש מטבע הדברים באירוע המיוחס לנאשם במסגרתו נגרמו למתלוננת חבלות כפי שפורט לעיל, לצד האמור, סבורני כי במקרה זה יש מקום לקבוע רף תחתון של מתחם העומד על מאסר מותנה, בין היתר נוכח הרקע שהביא לביצוע העבירה, כפי שנזכר לעיל, באופן בו תהיה הרתעה משמעותית לנאשם לבל ינקוט פעם נוספת באלימות כלשהי מול המתלוננת ומול אנשים אחרים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1000 ₪, להימנע במשך שנתיים מעבירה שבה הורשע. לא תיחתם ההתחייבות תוך 14 ימים, ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידיו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

רשמתי לפני את הצהרת ב"כ המאשימה כי המתלוננת תיודע כבר עתה על סיום ההליך בתיק העיקרי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי , שופטת

הודפס ע"י הדרית. א.